

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Τρίτη, 21 Ιούνιος 2011 19:11 -

Δείτε ολόκληρη την χθεσινή ομιλία (Απομαγνητοφωνημένη - πρακτικά Βουλής) της κ Διαμαντοπούλου στην Βουλή
edugate 21/06/2011

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ
ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΣ Β'
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΗ'
Δευτέρα 20 Ιουνίου 2011

Το λόγο έχει τώρα η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κυρία Άννα Διαμαντοπούλου.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων):

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω εκφράζοντας τα συλλυπητήριά μου στην οικογένεια και στο κόμμα του αγαπητού μας συναδέλφου Άγγελου Τζέκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την πολύ δύσκολη περίοδο, το να χρησιμοποιούμε λόγια, ρητορικά σχήματα, εντυπωσιακές φράσεις και συγκρούσεις μεταξύ μας, είναι σαν μικρά χρωματιστά πυροτεχνήματα μέσα σε μία μάχη με βομβαρδισμούς. Νομίζω ότι η πατρίδα, ο κόσμος που μας ακούει, έχει ανάγκη πλέον από ουσία και αλήθεια. Και νομίζω ότι η ουσία και η αλήθεια το πρώτο πράγμα που απαιτεί είναι από το σύνολο του

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Τρίτη, 21 Ιούνιος 2011 19:11 -

πολιτικού συστήματος, απ' όλα τα κόμματα που συμμετείχαν στην εξουσία από τη Μεταπολίτευση και μετά, ένα συγγνώμη, για έναν απλό λόγο.

Το 1974, το χρέος στη χώρα ήταν 20% και σήμερα είναι 150%.

Ένα τόσο μεγάλο, ένα τόσο δυσθεώρητο χρέος, που σημαίνει ότι για να το αντιμετωπίσουμε θα χρειαστεί να παρέμβουμε με πολύ σκληρό τρόπο. Για να ξαναφέρουμε τη χώρα στο χώρο της ανάπτυξης, στους διαδρόμους και τις λεωφόρους της ανάπτυξης, σημαίνει ότι πολλά πράγματα από πολλούς δεν έγιναν σωστά. Δεν έχουν όλοι την ίδια ευθύνη. Όμως, όλο το πολιτικό σύστημα, επί πάρα πολλά χρόνια, έβλεπε τα πράγματα να κινούνται προς μία κατεύθυνση, χωρίς ουσιαστικά να μπαίνει το φρένο που έπρεπε.

Η Κυβέρνηση αυτή έχει την ευθύνη σε μία συγκεκριμένη ιστορική στιγμή, να παίξει το ρόλο της «μαμής» της ιστορίας. Η Κυβέρνηση αυτή θα πρέπει να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις, για να δημιουργηθεί το νέο. Το νέο πολιτικό σύστημα με τους νέους θεσμούς, οι οποίοι είναι αναγκαίοι, τα νέα πρόσωπα που πρέπει να έρθουν, οι νέες διαδικασίες και βέβαια, οι αρχές και οι αξίες, τις οποίες έχουμε ανάγκη και οι οποίες έχουν ανατραπεί.

Αυτή η αλλαγή, αυτή η μετάβαση, αυτή η ανάγκη στη νέα εποχή που το έχει ανάγκη η χώρα, η πατρίδα, οι πολίτες, η νέα γενιά, δεν μπορεί να γίνει εν κενώ, δεν μπορεί να γίνει ξαφνικά, από τη μία μέρα στην άλλη. Γι' αυτό, η μεγάλη μας ευθύνη, εμάς ως Κυβέρνηση, αλλά και το σύνολο του Κοινοβουλίου, είναι να την προετοιμάσουμε γρήγορα και σωστά.

Η Κυβέρνηση, αυτή τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, είναι σωστό -και νομίζω θα το ήθελε όλη η Ελλάδα- να έχει χαρακτηριστικά οικουμενικότητας, γιατί δεν ζούμε μία ομαλή και φυσιολογική περίοδο. Ζούμε την πλέον δύσκολη περίοδο από τη Μεταπολίτευση και μετά. Δεν εστάθη δυνατό, παρά την τεράστια προσπάθεια του Πρωθυπουργού.

Έχουμε, λοιπόν, εμείς όλοι ευθύνη, να έχουμε χαρακτηριστικά οικουμενικότητας, υπερβαίνοντας και τις κομματικές γραμμές και τα πλαίσια που για χρόνια υπήρχαν. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα και αυτή είναι η ανάγκη να μιλήσουμε όλοι με έναν άλλο τρόπο και έναν άλλο στόχο.

Το πιο σημαντικό, όμως, γι' αυτήν την Κυβέρνηση είναι φυσικά το περιεχόμενο της διακυβέρνησης. Και το περιεχόμενο της διακυβέρνησης δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι το μνημόνιο ή το μεσοπρόθεσμο μόνο. Υπάρχει ανάγκη μιας συνολικότερης πολιτικής σε όλα τα επίπεδα, ένα σύνολο μεταρρυθμίσεων και αλλαγών που θα αλλάξουν συνολικά το τοπίο και όχι μόνο το δημοσιονομικό τοπίο, ή το χώρο της οικονομίας, της αγοράς και της ανάπτυξης.

Η ψήφιση του μνημονίου, η ψήφιση του μεσοπρόθεσμου και η τέλεια εφαρμογή τους, αν όλα πήγαιναν καλά, αν υπήρχε συναίνεση από παντού, αν δεν υπήρχαν αντιδράσεις, αν η διοίκηση λειτουργούσε τέλεια, αν είχαμε αποτελέσματα, θα είχαμε πάλι πρόβλημα στο να πετύχουμε τους στόχους.

Είναι τόσο μεγάλο το χρέος, είναι τόσο σημαντικά τα προβλήματα, που ξέρουμε όλοι και το

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Τρίτη, 21 Ιούνιος 2011 19:11 -

γνωρίζουμε πολύ καλά, ότι το χρέος μας που είναι μέρος του ευρωπαϊκού προβληματικού δημοσίου χρέους, θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με πολιτικές λύσεις και πολιτικές αποφάσεις.

Είναι εφικτές;

Μα, ήδη, αυτή την εβδομάδα που πέρασε, είχαμε δύο τέτοιες μεγάλες παρεμβάσεις. Το θέμα της χρηματοδότησης μεγάλων έργων στο ΕΣΠΑ, χωρίς την εθνική συμμετοχή -το ΠΑΣΟΚ το έχει βάλει στην ατζέντα από το 2008, ακόμα όταν ήμασταν Αντιπολίτευση στη Νέα Δημοκρατία, το είχα θέσει εγώ και το είχα περιγράψει πώς έπρεπε να μπει εκείνη την περίοδο- και το δεύτερο μεγάλο θέμα που έχει να κάνει με τη χρηματοδότηση των επόμενων χρόνων μέσα από ένα νέο δάνειο.

Ήταν πολιτικές αυτές οι αποφάσεις, όπως πολιτικές αποφάσεις θα επιδιώξουμε όλες οι χώρες, και η Ελλάδα και η Πορτογαλία και η Ιρλανδία και η Ιταλία και η Ισπανία. Γιατί το χρέος είναι των περισσότερων χωρών και όχι μόνο της Ελλάδας. Όμως, για να μπορέσουμε να πετύχουμε πολιτικές λύσεις, θα πρέπει να έχουμε πείσει και να έχουμε εφαρμόσει αυτά που πρέπει ως χώρα, όχι για να πιάσουμε τους στόχους του μεσοπρόθεσμου, αλλά για να επιστρέψουμε στη δημοσιονομική εξυγίανση, η οποία να' ναι βασικό εργαλείο για να προχωρήσουμε στην ανάπτυξη.

Το περιεχόμενο της διακυβέρνησης του κάθε Υπουργείου, ως συστατικό ενός συνολικού σχεδίου αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, είναι πολύ σημαντικό με δύο επισημάνσεις. Ότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επώδυνες ερωτήσεις που μπαίνουν σήμερα, απαιτούν και επώδυνες και ειλικρινείς απαντήσεις, ώστε να μπορέσουμε αύριο να δώσουμε λύση. Οι απαντήσεις είναι επώδυνες, γιατί έχουν αναταράξεις, γιατί ξεβολεύουν καταστάσεις. Όμως, είναι η μόνη προσπάθεια, ο μόνος τρόπος, ο μόνος δρόμος για να περάσουμε το τούνελ και να φθάσουμε στο φως.

Ταυτόχρονα, οι επώδυνες καταστάσεις που ζούμε δεν αντιμετωπίζονται μόνο με κρατική παρέμβαση, δεν αντιμετωπίζονται μόνο μέσα από μία κυβέρνηση, αλλά από ένα σύνολο κοινωνικών δομών, λειτουργιών και μια αίσθηση κοινωνικής αλληλεγγύης και προσφοράς, την οποία θα εξειδικεύσω παρακάτω.

Σε κάθε χώρο ο κάθε Υπουργός πρέπει να απαντά με τον τρόπο που είπα πριν και να κάνει δύο πράγματα. Να επιχειρεί τον εξορθολογισμό και την αντιμετώπιση της σπατάλης. Την ίδια στιγμή, να θέτει σε λειτουργία νέες πολιτικές. Επειδή έχω μιλήσει πολλές φορές και σ' αυτό το Σώμα, για το θέμα της παιδείας, θα πω επιγραμματικά: Ο πρώτος χώρος που είναι ο εξορθολογισμός. Θυμίζω νομοθετικό πλαίσιο που αλλάξαμε τη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού.

Ήδη, την πρώτη χρονιά φέραμε έξι χιλιάδες ανθρώπους στα σχολεία. Αλλάξαμε όλη τη δομή και τη λειτουργία των εκπαιδευτικών στο σχολείο τους, ώστε να υπάρχει η καλύτερη δυνατή απόδοση. Έγινε προσπάθεια, το πρώτο βήμα, για νέο σχολικό χάρτη σε όλη τη χώρα, για αντιμετώπιση μικρών σχολείων με εκπαιδευτικά χαρακτηριστικά για αντιμετώπιση συνενώσεων, όπου χρειαζόταν σε συστεγαζόμενα, για μία κίνηση που αφορούσε όλη τη χώρα, με παιδαγωγικά και οικονομικά χαρακτηριστικά και θα συνεχίσει, γιατί θα ζητήσουμε από τον κάθε δήμαρχο, σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς φορείς, να παρουσιάσουν στο επόμενο οκτάμηνο, τον κάθε σχολικό χάρτη σε κάθε περιοχή. Προχωρήσαμε σε συγχωνεύσεις, με νομοθετική παρέμβαση, επτά οργανισμών του

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Τρίτη, 21 Ιούνιος 2011 19:11 -

Υπουργείου Παιδείας και ολοκληρώνουμε το σύνολο του προγραμματισμού, όπως έχει ανακοινωθεί το Δεκέμβριο του 2011. Κάναμε τις πρώτες παρεμβάσεις στα τεχνολογικά ιδρύματα, όπου υπήρχαν σημαντικά προβλήματα λειτουργίας και προχωρούμε στην επόμενη περίοδο, σε μεγάλο σχέδιο για τις συνενώσεις, τις συγχωνεύσεις, αλλά και το νέο χάρτη και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Όσον αφορά τις πολιτικές, τα προγράμματα σπουδών, η αξιολόγηση, η καινοτομία στην εκπαίδευση, η επιμόρφωση, το ψηφιακό σχολείο, το νέο γενικό λύκειο, το νέο τεχνολογικό λύκειο, η περιφερειακή αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού συστήματος, το ανοιχτό σχολείο και το νέο μοντέλο είναι πράγματα που έχουν μπει ήδη όλα σε διαδικασία και νομοθετική, αλλά και πιλοτικής λειτουργίας.

Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση φέρνουμε, μετά από εννέα μήνες διαβούλευσης, ένα πραγματικά ριζοσπαστικό νομοσχέδιο, που αφορά και το μοντέλο διοίκησης των πανεπιστημίων και την οργάνωση των σπουδών και τη νέα λειτουργία όσον αφορά την ελεύθερη διακίνηση ιδεών και το σεβασμό της δημόσιας περιουσίας, τη μεγάλη ανάγκη του να αλλάξει η λογική στα πανεπιστήμια και η σχέση τους με την αγορά εργασίας και την επιστήμη.

Στην έρευνα έχουμε ήδη σε εξέλιξη 500 εκατομμύρια ευρώ για προγράμματα που αφορούν τη σύνδεση της έρευνας των πανεπιστημίων και της παραγωγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο χώρο της παιδείας τα προβλήματα, όπως και σε όλους τους χώρους είναι τεράστια. Θα σας πω ελάχιστα νούμερα για να κατανοήσουμε το βάθος των προβλημάτων.

Στα δύο χρόνια 2010-2011 έχουμε είκοσι τρεις χιλιάδες συνταξιοδοτήσεις.

Οι προσλήψεις δεν θα είναι παραπάνω από τρεισήμισι χιλιάδες.

Θα μειωθεί κατά ένα πολύ μεγάλο αριθμό, περισσότερο από το 50%, ο αριθμός των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

Στα πανεπιστήμια και στα Τ.Ε.Ι. έχουμε μείωση των προϋπολογισμών που φθάνει μέχρι και το 50%.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και τη ζουν όλοι.

Πρέπει να ομολογήσω και να υπογραμμίσω τη συμπεριφορά, τη στάση, την πρωτοπορία πολλών εκπαιδευτικών και στις τρεις βαθμίδες της εκπαίδευσης, για να αντιμετωπίσουμε ανυπέβλητα προβλήματα. Η παιδεία χρειάζεται όραμα ακόμα και στην πιο δύσκολη στιγμή.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Τρίτη, 21 Ιούνιος 2011 19:11 -

Χρειάζεται σχέδιο ακόμα και στην πιο δύσκολη στιγμή. Χρειάζεται την προσφορά των χιλιάδων ανθρώπων εκπαιδευτικών, γιατί η εκπαίδευση είναι πάνω απ' όλα οι άνθρωποι της. Τα παραπάνω που θέλουμε για την παιδεία, όλα αυτά που ζητούμε να γίνουν παραπάνω, δεν υπάρχουν στα δημόσια ταμεία. Αυτή είναι η αλήθεια και το χειρότερο που θα μπορούσα να κάνω είναι να χαϊδέψω πλάτες και αφτιά συζητώντας για ανύπαρκτα και ανέφικτα σενάρια. Αυτό δεν λέγεται συναίνεση. Αυτό λέγεται παραπλάνηση. Για να οικοδομήσουμε τη συναίνεση, ιδιαίτερα στο χώρο της παιδείας, χρειάζεται να μιλήσουμε με την αλήθεια, να δώσουμε τα πραγματικά δεδομένα, να πούμε τι μπορούμε να δώσουμε και να θυμίσουμε ότι οι μεγαλύτερες και σημαντικότερες αλλαγές στην παιδεία έγιναν τις πιο δύσκολες περιόδους, όπως την περίοδο του Ελευθερίου Βενιζέλου ή την περίοδο του Γεώργιου Παπανδρέου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να μιλήσουμε όλοι γι' αυτό που είπα στην αρχή. Ότι οι επώδυνες καταστάσεις χρειάζονται πλέον και προσφορά, χρειάζονται και συμμετοχή, χρειάζονται και κάτι άλλο, εκτός από το αίτημα για τη διεκδίκηση χρηματοδότησης. Θέλω εδώ να υπογραμμίσω την προσφορά των εκπαιδευτικών. Θα αναφερθώ σε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα.

Οι συνταξιούχοι της ΒΕΛΑ, της Σχολής από τα Γιάννενα, έστειλαν επιστολή στην περιφερειακή διευθύντρια και είπαν ότι είναι στη διάθεση των σχολείων για να προσφέρουν ώρες εθελοντικά υποστήριξης των μαθητών, είτε αφορά το ολοήμερο, είτε την πρόσθετη στήριξη, είτε τα παιδιά που δεν ξέρουν καλά την ελληνική γλώσσα.

Πραγματικά ήταν ένα συγκινητικό παράδειγμα. Δεν χρειαζόμαστε τους νέους εκπαιδευτικούς που είναι στη σύνταξη σήμερα να προσφέρουν στο εκπαιδευτικό σύστημα; Ήταν συγκινητική η συζήτησή μου με το συνδικαλιστικό όργανο των πανεπιστημιακών, όπου αυτόματα απεδέχθησαν ότι από τις έξι ώρες εβδομαδιαίως, χωρίς αλλαγή της μισθοδοσίας τους, το κάνουν ήδη και θα προσφέρουν εννέα ώρες την εβδομάδα.

Βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θυμηθούμε ότι δεν υπάρχει μόνο το δυσθεώρητο δημόσιο χρέος, υπάρχουν και οι δυσθεώρητες κερδοφορίες των προηγούμενων χρόνων. Υπάρχει ο ελληνικός εφοπλισμός, υπάρχουν τεράστιες επιχειρήσεις με τεράστια κέρδη και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Εδώ χρειαζόμαστε ξανά τη χορηγία του Ελληνισμού σε πολλά επίπεδα.

Θα θυμίσω στην εκπαίδευσης τις μεγάλες στιγμές της Ελλάδας; Να θυμίσω ότι για την ανέγερση του Εθνικού Μετσοβείου παρενέβησαν οι Μετσοβίτες, ο Στουρνάρας και ο Τοσίτσας και αποπερατώθηκε από τον Αβέρωφ; Ο Αλέξανδρος Πάντος και το Πάντειο Πανεπιστήμιο; Η Ριζάριος Εκκλησιαστική Σχολή από τους αδελφούς Ριζάρη; Το Αρσάκειο Σχολείο; Η Γεννάδιος Σχολή; Η Ζωσιμαία Σχολή;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού) Αναφέρομαι σε όλα αυτά, γιατί πρέπει να θυμίσουμε στο ελληνικό κεφάλαιο και στους Έλληνες που αυτή τη στιγμή έχουν τη δυνατότητα, ότι απάντηση στην κρίση δεν είναι να φύγουν σε μία νύχτα 40 εκατομμύρια ευρώ από τις τράπεζες, ούτε να μεταφερθούν οι έδρες των επιχειρήσεων στη Βουλγαρία και στην Κύπρο. Είναι αυτή τη δύσκολη στιγμή να

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Τρίτη, 21 Ιούνιος 2011 19:11 -

συγκεντρωθούν οι δυνάμεις του τόπου. Ο καθένας ό,τι μπορεί. Αυτός που μπορεί τη μία ώρα δουλειάς, να την προσφέρει. Αυτός που μπορεί να προσφέρει κεφάλαια για να χτίσει ένα σχολείο, να το κάνει. Είναι η στιγμή που το έθνος χρειάζεται όλες του τις δυνάμεις. Χρειάζεται πολιτική που υπάρχει. Χρειάζεται πιλοτικό παράδειγμα και υπάρχει. Χρειάζεται αλλαγή όλου του παραδείγματος της παιδείας που ξεκινήσαμε από το νηπιαγωγείο και φθάνουμε μέχρι τα μεταπτυχιακά. Χρειάζεται επιστράτευση όλων των πόρων. Τα ευρωπαϊκά προγράμματα αυτήν τη στιγμή, όλα, ενισχύουν το νέο σχολείο, από το ψηφιακό και το διαδικτυακό και την ηλεκτρονική υποδομή των σχολείων μέχρι την εκπαίδευση των εκπαιδευτικών που αυτή τη στιγμή ξεκίνησε η εκπαίδευση 150.000 εκπαιδευτικών σε όλη τη χώρα.

Προφανώς και υπάρχει δυνατότητα να αλλάξουν τα δεδομένα, προφανώς και η Ελλάδα για να αλλάξει, πρέπει να αλλάξει η παιδεία και προφανώς για να αλλάξει η παιδεία χρειάζεται η συμμετοχή και η επένδυση στους εκπαιδευτικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελιώνοντας μίλησα για την Κυβέρνηση, μίλησα για το περιεχόμενο της διακυβέρνησης και θέλω να πω μόνο δύο λόγια για το θέμα της εθνικής συνύπαρξης. Δεν θα χρησιμοποιήσω τη λέξη «συναινεση».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Θέλω μόνο ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ποια είναι η κλασική συνταγή του πολιτικού λόγου τα τελευταία τριάντα χρόνια; Μόλις περάσουν δύο χρόνια «πάμε εκλογές». Αυτή είναι η απάντηση από αριστερά, από δεξιά. Πάμε σε εκλογές. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε όλοι συναισθηση τι σημαίνει μέσα σε αυτήν την κρίση εκλογές; Έχουμε συναισθηση όλοι ότι κάθε μέρα που περνάει πρέπει να γίνεται έργο ενός μήνα, ότι δεν είναι ρόδινα τα πράγματα μπροστά μας και τίποτα δεν έχει λυθεί απολύτως; Τι σημαίνει τέσσερις μήνες κενό για να πάμε σε εκλογές; Και εν πάση περιπτώσει η μεν Αριστερά δεν θέλει και δεν μπορεί. Είναι σαφές ότι έχει επαναπαυθεί σε μία αδιέξοδη ρητορική, χωρίς λύσεις, με μεγάλα λόγια, πολλές φορές ακατάλυπτα που είτε δεν ανήκουν στην εποχή, είτε απλώς μεταφέρουν στο χώρο της φαντασίας την πραγματικότητα. Όσον αφορά όμως τη συγκεκριμένη Δεξιά του κ. Σαμαρά, παλεύει για συγκεκριμένα πράγματα. Πρώτον, να αποδείξει ότι έχει μία λύση, την οποία όμως δεν δέχεται κανείς. Γιατί το περίφημο ΖΑΠΠΕΙΟ 2, το οποίο είναι μία θετική συνεισφορά, γιατί είναι σημαντικό η Αντιπολίτευση να καταθέτει προτάσεις, έχει δύο βασικά στοιχεία. Το πρώτο είναι η φορολογία. Μα, τη φορολογική πρόταση που κάνατε τη συζητήσατε με την Τρόικα και δεν έγινε αποδεκτή. Με ποιον θα τη συζητήσετε; Έγινε σαφές με στοιχεία ότι αυξάνει το έλλειμμα, το οποίο πρέπει να μειώσουμε. Άρα, η φορολογική πρόταση δεν στέκεται, τουλάχιστον, επί του παρόντος.

Το δεύτερο στοιχείο που θέτετε είναι η επαναδιαπραγμάτευση. Μα, βγήκαν όλοι οι αρχηγοί κρατών και οι επικεφαλές των ευρωπαϊκών θεσμών και είπαν ότι η επαναδιαπραγμάτευση, έτσι όπως την εννοείτε αυτήν τη στιγμή, δεν έχει κανένα νόημα, μια και η διαπραγμάτευση είναι συνεχής. Γιατί σήμερα υπάρχει διαπραγμάτευση στα εθνικά κοινοβούλια σε όλες τις χώρες. Τα εθνικά κοινοβούλια διαπραγματεύονται μεταξύ τους τα κόμματα για το θέμα της Ελλάδας. Υπάρχει διαπραγμάτευση μεταξύ εθνικών κυβερνήσεων και των δικών τους κοινωνικών φορέων. Υπάρχει η διαπραγμάτευση μεταξύ των εθνικών κυβερνήσεων. Χώρες διαπραγματεύονται μεταξύ τους για την Ελλάδα.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Τρίτη, 21 Ιούνιος 2011 19:11 -

Υπάρχει διαπραγμάτευση μεταξύ εθνικών κυβερνήσεων και των ευρωπαϊκών θεσμών, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Υπάρχει διαπραγμάτευση μεταξύ των ευρωπαϊκών οργάνων, δηλαδή, Ευρωπαϊκή Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Μέσα σε αυτήν τη διαπραγμάτευση, που κεντρικό στοιχείο είναι η Ελλάδα, η Ελλάδα καταφέρνει πολλές φορές περισσότερο στο εξωτερικό από ό,τι στο εσωτερικό.

Καταφέραμε την επιμήκυνση, καταφέραμε το πρώτο δάνειο, καταφέραμε τώρα να πάρουμε το επόμενο δάνειο, είναι στη συζήτηση το θέμα του ΕΣΠΑ. Όλα αυτά δεν είναι στοιχεία διαπραγμάτευσης;

Βεβαίως, ακόμα καλύτερα και περισσότερα θα μπορούσαμε να πετύχουμε, εάν μπορούσαμε να το κάνουμε μαζί, αν αυτήν τη δύσκολη στιγμή μπορούσαμε όλοι να πούμε «για την πατρίδα και όχι για το κόμμα». Αλλά νομίζω ότι μετά τη χθεσινή συζήτηση στη Βουλή αποδείχτηκε για ακόμη μία φορά ότι για τη Δεξιά του κ. Σαμαρά δεν υπάρχει το «για την πατρίδα», υπάρχει το «για το κόμμα».

Κλείνω, λέγοντας ότι εδώ στην Αθήνα 2.500 χρόνια πριν οι Αθηναίοι ορκίζονταν λέγοντας ότι ποτέ δεν θα παραδώσουν τη χώρα μικρότερη αλλά οπωσδήποτε μεγαλύτερη. Αυτός είναι ο όρκος που πρέπει να μας δεσμεύει και σήμερα κλείνοντας αποφασιστικά κάθε κερκόπορτα που θα μπορούσε να οδηγήσει στη χρεοκοπία, γιατί αυτή θα έκανε τη πατρίδα μας μικρότερη από κάθε άποψη.

Αυτή η Κυβέρνηση, με όσα έχει πετύχει μέχρι σήμερα και με το σχέδιο που έχει παρουσιάσει, με την εγγύηση των στελεχών της και με την ανάγκη για μία εθνική συνύπαρξη, όπως την εξήγησα, μπορεί να αντιμετωπίσει και να δώσει αυτόν τον όρκο που έχει ανάγκη σήμερα η χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Άννα Διαμαντοπούλου, Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Βουλή - Υπουργός Άννα Διαμαντοπούλου

Συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή

ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση

Συντάχθηκε απο τον/την administrator
Τρίτη, 21 Ιούνιος 2011 19:11 -

[Δείτε το VIDEO](#)